

- Rumunia podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ decyzja Komisji o zatwierdzeniu zmiany KPROW spowodowała powstanie uzasadnionego oczekiwania władz rumuńskich i beneficjentów co do prawidłowości metod obliczeń zatwierdzonych przez Komisję. Zasad ta zobowiązuje Komisję do stosowania również do środków 3a, 5a, 3b i 4b korekt od dnia 19 września 2015 r., tak jak zostało to zrobione przez instytucję Unii w odniesieniu do podśrodka 1a.
 - Ponadto Rumunia uważa, że instytucja Unii powinna również przestrzegać tej zasady w odniesieniu do płatności dokonanych po dniu 19 września 2015 r., ponieważ w tym momencie nie mogła nastąpić nowa zmiana KPROW.
 - Zdaniem Rumunii zaskarżona decyzja narusza zasadę pewności prawa ze względu na rozbieżne stanowisko Komisji w odniesieniu do prawidłowości metod obliczeń. W istocie w zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła nieprawidłowości płatności dokonanych na podstawie metod obliczeń wcześniej przez nią zatwierdzonych. Ponadto, pomimo faktu, że władze rumuńskie poprosiły instytucję Unii o wyjaśnienia w sprawie możliwości skorygowania błędów w płatnościach wyrównawczych, zważywszy że zmiana KPROW nie mogła być dokonana po dniu 19 września 2015 r., Komisja nie przedstawiła swojego stanowiska w tym względzie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
- Rumunia podnosi, że instytucja Unii naruszyła obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ w odniesieniu do podśrodka 1a Komisja nie przedstawiła wystarczających i właściwych wyjaśnień w sprawie: swojego zmiennego stanowiska co do napotkanych nieprawidłowości i rodzaju zastosowanej korekty; odrzucenia argumentów i wyjaśnień władz rumuńskich w sprawie zarzucanej nadwyżki; powodu zastosowania przez nią stawki ryczałtowej do stwierdzonych nieprawidłowości nie zaś stawki obliczonej.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2018 r. – Changmao Biochemical Engineering / Komisja

(Sprawa T-541/18)

(2018/C 408/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Chiny) (przedstawiciele: K. Adamantopoulos i P. Billiet, adwokaci)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia w całości; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu doprowadzenie do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/921 (1).

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym posługując się metodą państwa analogicznego Komisja nie przedstawiła dostatecznego uzasadnienia oraz popełnia oczywisty błąd w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych, naruszyła zasadę dobrej administracji oraz nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia uznając, że przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem pozostawał podatny na szkodliwy wpływ przywozu po cenach dumpingowych kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, gdyż Komisja nie uwzględniła wyników zdecydowanie największego producenta kwasu winowego w Unii, naruszając art. 11 ust. 2 oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾ oraz art. 11.3 oraz 3.1 porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (zwanego dalej „porozumieniem antydumpingowym”).
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w zakresie prawa i okoliczności faktycznych stwierdzając, że szkoda wyrządzona przemysłowi Unii prawdopodobnie wystąpi ponownie, jeżeli unijne środki antydumpingowe względem kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostaną zniesione, gdyż zastosowana metoda, po pierwsze, nie jest oparta na zebranych dowodach ale raczej na nieopartych, machinalnych przypuszczeniach i domysłach, a po wtóre, w ogóle nie uwzględnia zachowania Hangzhou Bioking, jednego z głównych producentów kwasu winowego z Chińskiej Republiki Ludowej i największego chińskiego eksportera kwasu winowego do Unii, na którego Unia nie nałożyła żadnego cła antydumpingowego od dnia 20 kwietnia 2012 r. Ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja nie uwzględniła wpływu zmian klimatycznych na produkcję naturalnego kwasu winowego, z naruszeniem art. 11 ust. 2 i art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 11.3 i 3.1 porozumienia antydumpingowego.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny w zakresie prawa skarżącej do obrony, naruszając art. 3 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 16 ust. 1, art. 19 ust. 2 i 4, art. 20 ust. 2 i 4 i art. 21 ust. 5 i 7 rozporządzenia 2016/1036 oraz art. 3.1, 5.3, 6.1, 6.1.2, 9.2, 6.4, 6.5.1, 6.6, 6.9 i art. 11.3 porozumienia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/921 z dnia 28 czerwca 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2018, L 164, s. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii (Dz.U. L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2018 r. – Lupu / EUIPO – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)

(Sprawa T-558/18)

(2018/C 408/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Victor Lupu (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat P. A. Acsinte)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Djili DS” – zgłoszenie nr 8 404 551